

*Информация,
подлежаща на оповестяване, съгласно чл.
335 на Наредба № 8 на БНБ за
капиталовата адекватност на
кредитните институции*

СЪДЪРЖАНИЕ:

РАЗДЕЛ I: ОБХВАТ И МЕТОДИ НА КОНСОЛИДАЦИЯ	4
РАЗДЕЛ II: ПОЛИТИКИ И ПРАВИЛА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ	4
РАЗДЕЛ III: СТРУКТУРА И ЕЛЕМЕНТИ НА КАПИТАЛОВАТА БАЗА	13
РАЗДЕЛ IV: КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ	14
РАЗДЕЛ V: ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА	17
РАЗДЕЛ VI: ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК И РИСК ОТ РАЗСЕЙВАНЕ	18
РАЗДЕЛ VII: ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИЗПОЛЗВАНИТЕ ПРИЗНАТИ АВКО И АЕЗ ПРИ ПРИЛАГАНЕ НА СТАНДАРТИЗИРАН ПОДХОД ЗА КРЕДИТЕН РИСК	23
РАЗДЕЛ VIII: ПРИ ПРИЛАГАНЕ РАЗПОРЕДБИТЕ НА ЧЛ.63, АЛ.7 И ЧЛ.66 ПРИ ВЪТРЕШНОРЕЙТИНГОВИЯ ПОДХОД - ИНФОРМАЦИЯ ЗА ЕКСПОЗИЦИИТЕ, РАЗПРЕДЕЛЕНИ ПО КАТЕГОРИИ И РИСКОВИ ТЕГЛА	23
РАЗДЕЛ IX: КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОЗИЦИОНЕН РИСК И СЕТЪЛМЕНТ РИСК ЗА ИНСТРУМЕНТИТЕ В ТЪРГОВСКИЯ ПОРТФЕЙЛ И ЗА ВАЛУТЕН И СТОКОВ РИСК ЗА ЦЯЛОСТНА ДЕЙНОСТ	24
РАЗДЕЛ X: ВЪТРЕШНИ МОДЕЛИ ЗА ПАЗАРЕН РИСК	24
РАЗДЕЛ XI: ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ ОПЕРАЦИОНЕН РИСК	24
РАЗДЕЛ XII: КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ	25
РАЗДЕЛ XIII: ЛИХВЕН РИСК В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ	25
РАЗДЕЛ XIV: СЕКЮРИТИЗАЦИЯ	27
РАЗДЕЛ XV: ТЕХНИКИ ЗА РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТЕН РИСК	27
РАЗДЕЛ XVI: ПОЛИТИКА И ПРАКТИКА ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА	29
РАЗДЕЛ XVII: ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ОПОВЕСТЯВАНЕ	29

Настоящото оповестяване на Интернешънъл Асет Банк АД е в съответствие с разпоредбите на чл. 335, ал.1 от Наредба № 8 за капиталовата адекватност на кредитните институции. То е в съответствие с приетите от Банката Правила за изпълнение изискванията за оповестяване по отношение обхват, адекватност и честота, като оповестява рисковете, съпътстващи дейността на Банката, както и политиките и подходите, прилагани при управлението им.

Целта на оповестяването е да повиши информираността на клиентите, контрагентите и инвеститорите за поетите от Банката рискове и да представи методите за тяхната оценка и управление.

Настоящото оповестяване включва изчерпателна информация за събития, позволяващи на участниците на пазара да правят оценка на ключова за Банката информация, като мащаби и разнородност на дейността ѝ, капитал, степени на риск, процеси на оценка и управление на риска и на тази основа – на капиталовата адекватност на институцията.

Постигнатото ниво на капиталова адекватност от 17.63% към 31.12.2010 год., при нормативни изисквания от 12%, не отменя високите цели, които Банката си поставя за адекватен процес на оценка, капиталово планиране и управление.

Информацията, включена в настоящето оповестяване е в хил. лева.

РАЗДЕЛ I: ОБХВАТ И МЕТОДИ НА КОНСОЛИДАЦИЯ

Интернешънъл Асет Банк АД е търговска банка с двустепенна система на управление, с лицензия Б 20 за сделки в местна и чуждестранна валута в страната и в чужбина, актуализирана съгласно Заповед на Управителя на БНБ РД 22-2263/16.11.2009 год.

Банката е регистрирана в Република България, с адрес на управление – гр. София, бул. "Тодор Александров" 81-83.

Годишните финансови отчети на Банката са изготвени в съответствие с Международни стандарти за финансова отчетност (МСФО), приети от Комисията на Европейския съюз¹.

Банката няма дъщерно дружество една или повече кредитни и/или финансови институции, дружества за спомагателни услуги или управляващи дружества, поради което не прилага консолидация за надзорни цели съгласно Наредба № 12 за надзор на консолидирана основа на БНБ.

РАЗДЕЛ II: ПОЛИТИКИ И ПРАВИЛА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКОВЕТЕ

Основните цели и задачи, които си поставя Банката, са:

- навременното идентифициране на рисковете, съпътстващи дейността ѝ;
- въвеждане и прилагане на надеждни контролни системи за наблюдение, измерване и оценка на риска;
- създаване на цялостна система от правила и процедури за управление и поемане на допустимите от Банката рискове.

Системата за измерване и отчитане на риска е регламентирана посредством приети и действащи в Банката вътрешнонормативни документи:

- Правила за управление на риска;
- Политика за управление и контрол на риска;
- Правила за оценка, наблюдение и управление на пазарния риск;
- Правила и процедури за приложение на системата за изготвяне на вътрешен рейтинг по кредитните сделки на Интернешънъл Асет Банк АД;

---

¹ Съгласно Закона за счетоводството, в сила от 1 януари 2005 год. и Постановление № 207 / 07.08.2006 год. на МС, на територията на Република България действат Международни стандарти за финансова отчетност (МСФО), приети от Комисията на Европейския съюз.

- Политика за оценка и контрол на риска по страни (държавен, суверенен риск);
- Правила и процедури за оценка, управление и контрол на контрагентния риск към банки;
- Политика за наблюдение, оценка и класификация на рисковите експозиции и установяване на загуби от обезценка и специфични провизии за кредитен риск;
- Правила и процедури за оценка и управление на експозицията към операционен риск;
- План за действие при непредвидени обстоятелства;
- Правила за кредитната дейност;
- Процедури за предоставяне и анексиране на кредити/банкови гаранции в условията на централизиран кредитен процес;
- Процедури за администриране, мониторинг, контрол и анализ на кредитната дейност;
- Правила и процедури за работа по реализация на рисковите експозиции;
- Правила и процедури за управление и реализация на активите за препродажба;
- Кредитна политика на Интернешънъл Асет Банк АД;
- Правила за дейността на Кредитния съвет;
- Правила за дейността на Специализирания съвет по рисковите експозиции;
- Правила за дейността на Комитета по управление на активите и пасивите;
- Инвестиционна политика на Интернешънъл Асет Банк АД.

Рискове, съпътстващи банковата дейност, са:

- **Кредитен риск**

Кредитният риск представлява вероятността насрещната страна в една финансова сделка да не изпълни своите договорни кредитни задължения, вследствие на което Банката да понесе загуби. *Кредитният риск* се контролира чрез установяване на лимити, които определят допустимата граница към държави, индустриални сектори, видове обезпечения, група контрагенти, индивидуален длъжник и/или специфична рейтингова група. Управлението на *кредитния риск* се извършва редовно, като задълбочено се разглежда диверсификацията на портфейла по клиенти, валута, срочност, обезпечение, лихвен процент, отрасъл и клон. При разглеждане на нови кредитни сделки Банката определя общия рейтинг на клиента и кредитната сделка, като се базира на обективното измерване и оценка на финансовия и бизнес риск.

Банката извършва рейтингова класация на обезпеченията, като основният стремеж е да приема обезпечения с минимален риск от загуби при реализацията им. Допълнителната гаранция за предоставените кредити варира в зависимост от оценения риск и избора на продукт.

Установяването на стойността на гаранцията се основава на задълбочен преглед и анализ на заложения актив. Целта на оценката на обезпечението е да се изчисли рисково-претеглена стойност (нетно реализируемата стойност) на обезпечението. Това е приблизителна оценка на стойността, която ще получи Банката, след реализация на обезпечението за погасяване дълга на кредитополучателя.

Банката извършва редовен анализ и на класифицираните рискови експозиции, следи и измерва процентното съотношение към собствения капитал на кредити на свързани с Банката лица и формираните големи експозиции. В резултат на стриктни процедури при кредитирането и системен контрол, качеството на кредитния портфейл на Банката е добро (виж стр. 21, таблица за качество на кредитния портфейл). Самият кредитен процес е проектиран да подкрепя стратегията, насочена към поддържане на диверсифициран кредитен портфейл с ниско равнище на риск и баланс между риск и възвръщаемост.

- **Концентрационен риск**

Концентрациите в кредитния портфейл могат да бъдат причина за съществени загуби, поради което те са внимателно и задълбочено изследвани в Банката. Текущо се извършва анализ за съществуващи концентрации по клиенти, икономически отрасли и/или географски райони, концентрации на кредити в чужда валута и установените такива са внимателно управлявани и редуцирани.

Предвид това, че Интернешънъл Асет Банк АД е малка банка и е с определена корпоративна насоченост при кредитирането, концентрациите трудно могат да бъдат избегнати. „Малка кредитна институция“ не означава по-голям риск от концентрация, защото недостатъците от един специализиран профил могат да се компенсират от сравнителни предимства като по-задълбочено познаване на пазара и по-високи умения. В същото време такъв тип банки са по-чувствителни на „удар“ произтичащ от една обща основна причина. Ето защо в Банката внимателно се следят и контролират възникващите концентрации, както по клиенти така и по икономически сектори, региони или други признаци.

- **Пазарен риск**

Под *пазарен риск* се разбира възможността Банката да претърпи загуби вследствие на неблагоприятни промени в пазарните условия.

В направление *пазарен риск* е създадена система за управление на този риск, включваща организационна структура, вътрешнонормативна база (политики, правила и процедури), скала с лимити по видове инструменти за инвестиции, по видове портфейли и по дължности. Вътрешнонормативната база е насочена към идентифицирането, контрола, управлението и минимизирането на пазарния риск. В Банката стриктно се следи и изпълнява наложената от Централната банка и Базелския комитет за банков надзор обща рамка за регулиране на риска (в частност пазарния) въз основа на отделни наредби, като паралелно се развиват и вътрешни модели за неговото измерване, управление, лимитиране и контрол.

За усъвършенстване на организацията и процедурите по идентификация, контрол и управление на *пазарния риск*, е въведен специализиран софтуер „Portfolio and Risk Management System“ (PMS) за мониторинг, контрол и анализ на лихвен, валутен и ценови риск. PMS предоставя възможност за идентифициране, измерване и докладване на *пазарния риск* по различни видове подходи, включително и определяне на стойност под риск (VaR) на отделните позиции и портфейли.

Пазарният риск произтича по естествен начин от операциите и дейността на Банката. Това означава, че приходните и парични потоци в Банката потенциално могат да бъдат засегнати от колебанията във валутните курсове, лихвените проценти, цените на различните видове активи и ликвидната ситуация.

За целта програмният продукт предоставя възможност за използване на метода Монте Карло симулация, като се разиграват 4,000 възможни сценария за промяна на цените, лихвените криви и валутните курсове. Продуктът позволява и създаването на симулационни портфейли, в резултат на което, преди да е извършена инвестицията в даден инструмент, може да се види какъв риск и каква доходност ще внесе той в общия портфейл. Модулът за *пазарен риск* позволява извършването на бек тестове, чрез които се проверява адекватността на избрания модел за оценка на риска. Същият позволява и извършването на стрес тестове, чрез които се установява достатъчността или недостига на капитал при екстремни ситуации на пазара.

- ***Ликвиден риск***

Ликвидният риск се отнася до риска Банката да не може да изпълни своите платежни ангажименти, на която и да е падежна дата без значително увеличаване на разходите за финансиране на плащането. Той възниква, когато матуритетните структури на паричните потоци от активи и пасиви, включително дериватите, не съвпадат. Банката определя *ликвидния риск* като риск, при който в стагнирана пазарна ситуация тя би имала затруднения при посрещане на своите платежни ангажименти или ще бъде принудена да заеме пари при неблагоприятни условия.

Банката поддържа добра ликвидност, базирана на консервативния рисков профил, който се стреми да спазва. Банката ограничава ликвидните рискове чрез проактивни действия, насочени към осигуряване на стабилни източници на финансиране, в т.ч. депозити и разплащателни сметки, други привлечени средства, регламентирани нормативно, както и собствен капитал. Банката работи активно в посока поддръжане и развиване на добре диверсифицирана база за финансиране, поддържа баланс между срочност на привлечения ресурс и гъвкавост при използването на средства с различна матуритетна структура.

Друг важен елемент на управлението на *ликвидния риск* е извършването на регулярно проследяване и анализ на състоянието на ликвидността с цел избягване на големи краткосрочни платежни задължения. В Банката има изградена система от лимити към контрагенти, която се преразглежда най-малко веднъж годишно или по-често, при необходимост.

Банката извършва текуща оценка на *ликвидния риск* посредством идентифициране и следене на промените, произтичащи от необходимостта от средства за постигането на целите, залегнали в цялостния ѝ стратегически план.

- ***Лихвен риск***

Лихвен риск е текущият или потенциалният риск от промяна на доходите и капитала на Банката, в резултат на неблагоприятното изменение в лихвените проценти. Променливостта на доходите е отправна точка за лихвения анализ, тъй като значително намаление в доходите може да застраши нивото на капиталова адекватност.

Политиката по управление на риска цели оптимизиране на нетните приходи от лихви и постигане на пазарни лихвени равнища, съответстващи на стратегическия план на Банката.

Използваните методи за оценка и анализ на *лихвения риск* в Банката са GAP (дисбаланс) анализът и дюрацията на портфейла от облигации на Банката.

За оценка изложеността към *лихвен риск* се разработват стрес-тестове, като се анализира предполагаемото изменение на доходите и капитала.

Процедурите по управление на *лихвения риск* се прилагат от гледна точка на чувствителността на Банката спрямо промени в лихвените равнища.

- ***Валутен риск***

Валутният риск е рискът, свързан с неблагоприятна промяна на валутните курсове, която води до негативни промени в стойността на активите и пасивите, деноминирани в чуждестранна валута.

Този риск възниква при поддържане на открити позиции в чуждестранна валута, при което Банката може да претърпи загуби в резултат от рязката промяна на валутните курсове през периода, в който позицията е открита.

С решение на УС на Банката се одобряват лимити (по банки контрагенти и длъжностни лица за сключване на сделки):

- за открити валутни позиции;
- по длъжности;
- максимален размер на откритата валутна позиция;
- максимално допустима загуба, която се допуска при спекулативно открита позиция.

За управление на *валутния риск*, Банката ежедневно следи откритите валутни позиции, както и спазването на установените лимити за тях.

• *Ценови риск*

Като *ценови риск* се разглежда промяната в цените на ценни книжа (акции и облигации) в портфейла на Банката, независимо дали тези промени са причинени от фактори, характерни за отделните ценни книжа или за техния издател (специфичен риск) или от фактори, отнасящи се до всички ценни книжа, търгувани на пазара (общ риск).

Към момента в Банката има действаща Инвестиционна политика и Приложение към нея, където са определени разрешените за инвестиции инструменти, видовете портфейли, които се формират в Банката, тяхната структура и видовете лимити.

Портфейлът от ценни книжа се структурира в съответствие с МСС 39, нормативните актове и указания на БНБ и приетата счетоводна политика от Банката. Видовете портфейли, които са формирани в Банката са *финансови активи държани за търгуване, финансови активи на разположение за продажба и инвестиции, държани до падеж*.

Потенциален *ценови риск* за Банката носят преди всичко ценните книжа в портфейла на Банката, които са държани за търгуване. Тези ценни книжа (финансови активи) са предназначени да реализират печалби за Банката от краткосрочни колебания в цените. Според вида на инструмента са определени лимити за:

- ценни книжа, издадени или гарантирани от правителствата в европейската общност, и такива, емитирани от организациите в Списък № 1 и № 2 на Приложение № 3 от Наредба № 8 на БНБ;
- чуждестранни дългови правителствени инструменти;

- облигации на местни банки;
- облигации на чуждестранни банки;
- корпоративни облигации на местни емитенти;
- корпоративни облигации на чуждестранни емитенти;
- акции и дялове на местни емитенти;
- акции и дялове на чуждестранни емитенти.

Банката има определени лимити и според матуритета (дюрационни лимити), лимити по дължности за сделка, лимит за загуба и затваряне на позиция.

Лимити, произтичащи от действащата банкова нормативна уредба:

- обща експозиция към един клиент или група свързани клиенти, различни от институции – до 25% от капиталовата база на Банката;
- 50% лимит от капиталовата база на Банката спрямо експозиции към институции;
- инвестиции в капиталови участия – до 10% от капитала на емитента;
- относително разпределение по рисково тегло – прави се ежемесечно с изготвянето на Наредба № 8 на БНБ за капиталовата адекватност на кредитните институции.

С цел спазване на нормативните изисквания, може да се въвеждат допълнителни лимити (при необходимост), дефиниращи максималната сума към един контрагент (емитент) в зависимост от риска и капиталовата база.

- **Операционен риск**

Операционният риск е рискът от загуба, произтичащ от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора и системи или от външни събития.

Политиката и процедурите на Интернешънъл Асет Банк АД за управление на *операционния риск* са регламентирани в детайли в правилата и процедурите за управлението му и съгласно изискванията на Наредба N 8 на БНБ за капиталовата адекватност на кредитните институции. Разработен е и План за действие при непредвидени обстоятелства, приет от Управителния съвет на Банката.

Банката има вътрешен набор от регулации за управление на операционните рискове. Тези регулации допринасят за подобряване на подготвеността на Банката срещу неблагоприятни събития, които по своя характер са трудни да бъдат предсказани и могат да доведат до финансови загуби.

- *Репутационен риск*

Репутационен риск е текущият или потенциален риск за приходите и капитала, възникващ от неблагоприятно възприемане на имиджа на Банката от страна на клиенти, контрагенти, акционери, инвеститори и регулаторни органи.

- *Стратегически риск*

Стратегически риск е текущият или потенциален риск за приходите и капитала, възникващ от промяна на бизнес средата и от неблагоприятни ръководни решения, неправилно изпълнение на възприети решения или липса на гъвкавост към промени в бизнес средата.

Системата за управление на риска в Интернешънъл Асет Банк АД включва следните основни равнища на компетентност:

- *Надзорен съвет (НС)* - по предложение на Управителния съвет определя Стратегическия план за развитие на Банката, на нейните рискови дейности и операции, т.е. степента, в която Банката би могла да поеме риск, т.нар. "рисков апетит". Това е органът, който потвърждава равнището на глобалната рискова експозиция на капитала на Банката след одобряването ѝ от Управителния съвет.

- *Управителен съвет (УС)* - най-важните правомощия на този орган при управлението на риска се свеждат до:

- внедряване на Стратегическия план за развитие и заложената в него политика по управление на риска, утвърден от Надзорния съвет;
- одобряване на глобалната рискова експозиция на активите на Банката;
- одобряване на всички правила, методики, лимити и процедури, отнасящи се до или свързани с управлението на риска, "трежъри" и инвестиционните операции, кредитната дейност и др.

- *Представляващите Банката* - ръководят и контролират оперативната дейност на всички структурни звена в Банката, включително и тази част, която е свързана с управлението и контрола на риска.

- *Дирекция "Управление на риска"* - в компетенциите на това звено се включват:

- разработването на всички материали, свързани с определянето на глобалната рискова експозиция на капитала на Банката, а също и на съставляващите я елементи;

- разработването на всички материали, свързани с лимитирането на отделните видове риск и представянето им за одобряване от ALCO;
  - следене спазването на утвърдените лимити за различните видове риск при осъществяването на банковите дейности и операции и докладване, при открити нарушения или възникнали проблеми;
  - разглеждане на подходи и разработването на модели, методи и др. за параметризиране на рисковете и за осъществяване на контрола върху рисковите експозиции;
  - разработване на правилата и процедурите за работата по управление на риска, в това число и компетенциите на служителите от звеното по риска, а също и взаимовръзките с другите структурни звена в Банката.
- *Комитет по управление на активите и пасивите (ALCO)* - това е специализираният колективен орган на Банката, избран от и подчинен на Управителния съвет, който:
    - контролира изпълнението на глобалната рискова експозиция на активите на Банката и одобрява структурирането ѝ по отделни портфейли и направления;
    - обсъжда въпроси и проблеми, отнасящи се до управлението на основните видове риск и взема оперативни решения относно минимизирането на тези рискове;
    - създава процедури за наблюдение и контрол на ликвидния риск при сценарий „действащо предприятие“ и сценарий „ликвидна криза“.
  - *Кредитен съвет*:
    - прилага утвърдената от УС кредитна политика;
    - упражнява централизиран контрол върху кредитната дейност на Банката;
    - определя методите и процедурите за управлението на кредитната дейност;
    - определя приоритетите и лимитите за кредитиране;
    - договаря и предоговаря кредитни сделки в рамките на своята компетентност. Директорът на дирекция „Управление на риска“ има право на вето по кредитни сделки, разглеждани от Кредитен съвет, което се отразява в протокола от съответното заседание.
  - *Специализиран съвет за рисковите експозиции (CCPE)* - специализиран колективен орган на Банката, избран от и подчинен на Управителния съвет, чието основно предназначение е да осъществява всички дейности, свързани с цялостната организация на работа по наблюдение, оценка, класифициране и провизиране на рисковите експозиции за загуба от обезценка.

- Дирекция "Вътрешен одит" – осигурява независима проверка и оценка на системите за управление и методите за оценка на риска.
- Дирекция „Нормативно съответствие“ – осъществява политиката на Банката по спазване на правилата и ефективното управление на риска от несъответствие.
- Оперативните звена в Банката, извършващи сделки – носители на риск – отговарят за спазването на правилата и процедурите по извършваните от тях сделки – носители на риск, организират работата с цел спазването на утвърдените лимити, извършват оперативния контрол и управлението на специфичните рискове в дейността им.

РАЗДЕЛ III: СТРУКТУРА И ЕЛЕМЕНТИ НА КАПИТАЛОВАТА БАЗА

Капиталовата база на Интернешънъл Асет Банк АД е сбора на капитала от първи ред и капитала от втори ред.

31.12.2010	
Регистриран и внесен капитал	20 050
Резерви	39 326
Други резерви с общо предназначение	1 781
ОБЩО КАПИТАЛ И РЕЗЕРВИ	61 157
(-) Нематериални активи	-375
(-) НАМАЛЕНИЯ НА КАПИТАЛА ОТ ПЪРВИ РЕД	-375
КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД	60 782
Подчинен срочен дълг	19 558
КАПИТАЛ ОТ ВТОРИ РЕД	19 558
СОБСТВЕН КАПИТАЛ (КАПИТАЛОВА БАЗА)	80 340

Към 31.12.2010 год. внесенят капитал на Банката е 20,050 хил. лева, разпределен в 20,050,000 броя безналични поименни акции, чиято номинална стойност е един лев всяка. Капиталът е изцяло внесен. Акции на Банката притежават 663 лица, от които 56 юридически лица и еднолични търговци и 607 физически лица.

Законовите резерви са заделени по силата на местното законодателство, в съответствие с изискванията на Търговския закон.

При определяне размера на капитала от първи ред се приспада стойността на вложенията на Банката в нематериални активи.

Печалбата за 2010 год., в размер на 4,418 хил. лева не е включена в капитала от първи ред към 31.12.2010 год.

Капиталът от *втори ред* към 31.12.2010 год. е в размер на 19,558 хил. лева и представлява привлечен подчинен срочен дълг. Включването му в капитала от втори ред се базира на разрешение от БНБ, въз основа на писмено заявление, придружено със съответните документи, доказващи наличието на специфичните изисквания за този инструмент.

Банката няма приложени намаления на собствения капитал, съгласно чл. 6 на Наредба № 8 и е спазила изискванията капиталът от втори ред да не превишава 50% от капитала от първи ред.

РАЗДЕЛ IV: КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Процесът по анализ на вътрешния капитал и капиталова адекватност на Интернешънъл Асет Банк АД се базира на добре установени процеси и системи за управление и контрол, включващи принципи на ръководството, управление на риска и стратегическото планиране. В допълнение други ключови компоненти са стрес тестовете и редовно провежданите симулации, основани на предварително разработени сценарии.

Рисковият профил на Банката и допустимите степени на поемания риск служат като начална точка за процеса по оценка на вътрешния капитал.

Връзката между рисковия профил на Банката, системите за управление и редуциране на риска и капиталовото планиране могат да бъдат представени в следната схема:

Капиталовото планиране в Банката е функция на определения рисков апетит и капиталовите изисквания.

Общите капиталови изисквания към 31.12.2010 год. са в размер на 54,685 хил. лева.

За изчисляване на капиталовите изисквания за *кредитен риск* по стандартизирания подход Банката определя сумата на рисково-претеглените балансови и задбалансови позиции.

Капиталовите изисквания за *кредитен риск* покриват кредитния риск, риск от контрагента, риск от разсейване и сетълмент риск при свободни доставки.

Банката има несъществен търговски портфейл и не изчислява капиталови изисквания за позициите в търговски портфейл по отношение на пазарния риск. При изчисляване на капиталовите изисквания за *кредитен риск* към позициите в банковия портфейл се включват и позициите в търговския портфейл, умножени по съответните конверсионни коефициенти и рискови тегла, в зависимост от външната кредитна оценка за всеки актив или неговия носител.

Капиталовото изискване за кредитен риск по стандартизирания подход е 8%.

Капиталовите изисквания за *кредитен риск*, разпределени по класове експозиции са представени в таблицата:

Класове експозиции – вземания или условни вземания от:	Рисково претеглена стойност	Капиталово изискване	Изискване след умножение по чл.7
Централни правителства и централни банки	5 420	434	651
Регионални и местни органи на властта	13 956	1 116	1 674
Институции	27 587	2 207	3 311
Предприятия	200 204	16 016	24 024
Експозиции на дребно	31 864	2 549	3 824
Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество	51 788	4 143	6 215
Просрочени позиции	19 516	1 561	2 342
Други позиции	53 759	4 302	6 453
Общо за кредитен риск	404 094	32 328	48 492

Банката прилага стандартизиран подход при изчисляване на капиталови изисквания за *пазарен риск*.

При определяне на рисково-претеглените активи за *пазарен риск* се включват рисково-претеглените активи за:

- позиционен риск в търговския портфейл;
- валутен риск за цялостната дейност;
- стоков риск за цялостната дейност.

Обемът на дейността в търговския портфейл не превишава 5% от цялостната дейност и 30 млн. лева, в резултат на което Банката изчислява капиталовите изисквания за инструментите в търговския портфейл в съответствие с изискванията, приложими за банковия портфейл и няма изчислени капиталови изисквания за позиционен риск в търговския портфейл.

Банката няма позиции в стоки и стокови деривати.

Банката изчислява капиталово изискване за валутен риск, когато общата нетна открита валутна позиция превишава 2% от собствения капитал.

Банката изчислява общата нетна открита валутна позиция, като:

- изчислява нетна позиция за всяка валута поотделно;
- преизчислява нетните позиции във всяка валута в ледова равностойност;
- сумира поотделно късите и дълги позиции, при изчисленията не се вземат предвид позициите в лева и евро;
- общата нетна валутна позиция е по-голямата от общата нетна дълга и общата нетна къса позиция.

Към 31.12.2010 год. капиталовото изискване за валутен риск е в размер на 213 хил. лева, а след умножение по чл.7 – 319 хил.лева.

Банката изчислява капиталово изискване за *операционен риск* по метода на Базисния индикатор.

При този подход капиталовото изискване се определя чрез умножение на средногодишния брутен доход на Банката от последните три финансови години по коефициент 0.15, след което се прилага националната дискреция за завишаване с 50%.

Капиталовите изисквания за *операционен риск* са представени в таблицата:

	Брутен доход	Капиталово изискване	Изискване след умножение по чл.7
Средногодишен брутен доход	26 108	3 916	5 874

Към 31.12.2010 год. Банката определя *допълнителни капиталови изисквания* в размер на 18,228 хил. лева. Съгласно разпоредбата на чл. 7 от Наредба № 8 на БНБ, всички банки следва да поддържат допълнителен капитал в размер на 0.5 от сумата на всички установени капиталови изисквания за кредитен, пазарен и операционен риск за покритие на други рискове.

Адекватността на първичния капитал е 13.34%, при минимално изискуеми 6%.

Общата капиталова адекватност е 17.63%, при минимално изискуеми 12%.

РАЗДЕЛ V: ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА

Кредитен риск от контрагента е рискът контрагент по определена сделка да изпадне в неизпълнение преди окончателното плащане по сделката. *Кредитният риск от контрагента* възниква при сделки с дериватни инструменти, репо-сделки, сделки по предоставяне / получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент.

Банката има приети правила и процедури за оценка, управление и контрол на контрагентния риск към местни и чуждестранни банки. Целта на приетите правила е да се направи оценка на риска на контрагентите на Интернешънъл Асет Банк АД, да се регламентират процедурите за лимитирането и управлението му, да се определят начините и инструментите за неговото контролиране, разпределяне на отговорностите при осъществяването на гореизброените процеси и постигане на съответствие на общата експозиция на Банката с кредитоспособността и големината на контрагентите.

Платежоспособността на контрагентите и вероятността за изпадането им в неплатежоспособност се определя на базата на следните рейтинги:

- *Официален рейтинг* – рейтинг, определящ кредитоспособността на контрагентите, изготвен от международно признати Агенции за външна кредитна оценка (АВКО). Банката приема официалните рейтинги, присъдени, от която и да е от трите агенции – Standard&Poor's, Moody's Investors Service и Fitch Ratings.
- *Вътрешен рейтинг* – това е рейтинг, изготвен от Банката по нейни собствени критерии и оценки. Въз основа на официалния и/или вътрешния рейтинг на даден контрагент се определя съответен лимит за него. Лимитът за даден контрагент представлява общия размер на рисковата експозиция, която Банката може да поеме към него.

Лимитите за контрагентите се определят за чуждестранни банки, дъщерни дружества на чуждестранните банки, банки и клонове, функциониращи по българското законодателство и други. За клоновете на чуждестранни банки, функциониращи по българското законодателство, се определят лимити от Банката, различни от тези на дружеството-майка.

Банките-контрагенти с присъден инвестиционен рейтинг се класифицират в четири рискови класа. Тези рискови класове са съобразени с инвестиционния рейтинг на банките – контрагенти, присъден им от АВКО.

На всеки рисков клас, към който са класифицирани банките-контрагенти с инвестиционен рейтинг, съответства определен процент от собствения капитал на Банката (капиталовата база). Въз основа на него се определя общият (глобалният) лимит за всяка от тези банки. Общият (глобалният) лимит за всяка банка-контрагент с присъден инвестиционен кредитен рейтинг се

определя като сума, получена в резултат на умножаването на собствения капитал (капиталовата база) на Банката по съответния процент за рисков клас. За банките-контрагенти, функциониращи по българското законодателство, се прилага специална методика.

Банката подхожда консервативно към бизнес взаимоотношения с контрагенти с кредитен рейтинг, по-нисък от минималния инвестиционен рейтинг ВВВ- или Ваа3.

Към 31.12.2010 год. вземанията от банките-контрагенти са с краткосрочен характер (овърнайт депозити) и са от местни и чуждестранни банки с присъден рейтинг, получаващи 20% рисково тегло съгласно изискванията на Наредба № 8.

При сключването на репо-сделки, Банката се ръководи от определените лимити и стойността на получените обезпечения. За обезпечение се приемат първокласни ДЦК на българското правителство, оценени по справедлива (пазарна) стойност, която надхвърля сумата на предоставените средства.

Сключените репо-сделки са класифицирани в банков портфейл.

Всички вземания на Банката, за които има риск от намаляване на балансовата им стойност се третират като рискови експозиции и подлежат на преглед за обезценка и евентуално провизиране. Експозициите с оригинален срок (матуритет) до шест месеца към чуждестранни лица в страната, към клонове на чуждестранни банки в страната и към чуждестранни банки с инвестиционен рейтинг, присъден от призната от БНБ Агенция за външна кредитна оценка (АВКО), не се провизират за държавен риск.

РАЗДЕЛ VI: ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ КРЕДИТЕН РИСК И РИСК ОТ РАЗСЕЙВАНЕ

Действащата Политика за наблюдение, оценка и класификация на рисковите експозиции и установяване на загуби от обезценка и специфични провизии за кредитен риск на Банката, е разработена на база изискванията на Наредба № 9 на БНБ за оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и за установяване на специфични провизии за кредитен риск. Тя е съобразена и с изискванията на Международните стандарти за финансова отчетност (МСФО), както и с Международен счетоводен стандарт (МСС) 39 Финансови инструменти: признаване и оценяване поради това, че рисковите активи, обект на тази политика, са финансови активи.

Политиката за оценка на рисковите експозиции и формиране на провизии за загуби от обезценка представлява съвкупност от виждания, принципи, действия и мерки, чрез които се определят критериите и начините за оценка и класификация на рисковите експозиции на Банката. Чрез нея се определят условията, размера и реда за формиране на провизии за загуби

от обезценка, както и наблюдението, отчитането и контрола на тези рискови експозиции и формиране на провизии.

Отчетната стойност на активите на Банката подлежи на преглед за евентуално обезценяване към всяка балансова дата. Загубата от обезценка на кредити и вземания, отчитани по амортизирана стойност, се определя като разлика между балансовата стойност и настоящата стойност на очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани с ефективния лихвен процент за финансовия актив.

Всяко превишение на отчетната стойност над възстановимата стойност на финансовите активи (загуба от обезценка) се отчита в отчета за доходите на Банката за периода, когато е възникнала.

Възстановяването (обратното проявление) на загубата от обезценка се признава за приход в периода на възникването му. Ако в следващ период сумата на загубата от обезценка намалее и спадът може по обективен начин да се свърже със събитие, което възниква, след като обезценката е призната, преди това признатите загуби от обезценка се възстановяват.

Рисковата експозиция на Банката към един клиент се разглежда като съвкупност от всички нейни вземания от този клиент, независимо от основанието на възникването и използвания финансов инструмент.

Когато Банката има повече от една експозиция към клиенти (лица), които могат да се разглеждат като носители на общ риск, тези експозиции се класифицират в групата на клиента (лицето) с най-висока степен на риск.

Банката оценява и класифицира рисковите си експозиции в четири класификационни групи – редовни, под наблюдение, необслужвани и загуба (виж стр. 21 Качество на портфейла).

- Кредитите и вземанията на Банката, разделени по класове експозиции, съгласно Наредба № 8 на БНБ са представени в таблицата:

Класове експозиции	Стойност преди обезценка	Обезценка	Балансова стойност
Регионални или местни органи на властта	12 917	0	12 917
Институции	129 150	0	129 150
Предприятия	174 169	1 153	173 016
Експозиции на дребно	37 680	60	37 620
Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество	62 471	474	61 997
Просрочени позиции	25 505	5 483	20 022
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	441 892	7 170	434 722

- Разпределението на кредитите по райони на планиране (без вземания от институции) е, както следва:

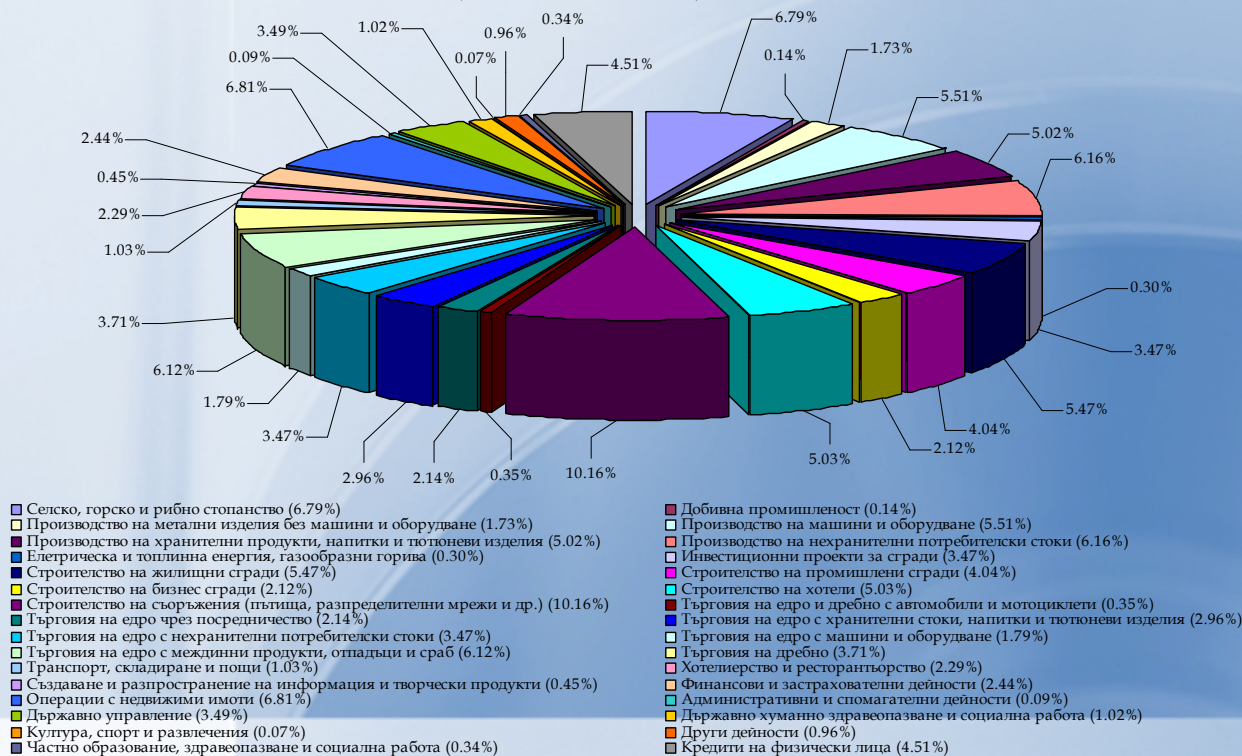
Район на планиране	Стойност преди обезценка	% от общия кредитен портфейл	Обезценка	% от общите провизии за обезценка
София - град	133 031	42.54%	1 896	26.44%
Южен централен район	65 316	20.88%	2 970	41.42%
Югозападен район	38 867	12.43%	915	12.76%
Северозападен район	36 493	11.67%	405	5.65%
Североизточен район	23 090	7.38%	556	7.75%
Югоизточен район	11 782	3.77%	320	4.46%
Северен централен район	4 163	1.33%	108	1.51%
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	312 742	100.00%	7 170	100.00%

- Разпределението на кредитите по видове контрагенти (без вземания от институции) е:

Контрагенти	Стойност преди обезценка	Обезценка	Балансова стойност
Частни фирми	284 882	6 506	278 376
Местни физически лица	14 575	664	13 911
Регионални и местни органи на властта	12 917	0	12 917
Държавни фирми	295	0	295
Чуждестранни физически лица	73	0	73
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	312 742	7 170	305 572

- Разпределението на кредитите (без вземания от институции) по отрасли е както следва:

КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ (ПРЕДИ ОБЕЗЦЕНКА) ПО ОТРАСЛИ КЪМ 31.12.2010 г.

Рискът от концентрация по отрасли се контролира чрез приети лимити, които определят допустимата граница на финансиране на предприятия в даден отрасъл.

- Кредитният портфейл (без вземания от институции), след обезценка е разпределен по *матуритет (остатъчен падеж)*, както следва:

Класове експозиции	до 1 месец	от 1 до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 мес. до 1 година	над 1 година
Регионални или местни органи на властта	2 834	806	329	1 577	7 371
Предприятия	12 091	32 441	22 527	46 368	165 244
Експозиции на дребно	2 718	496	592	1 232	8 946
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	17 643	33 743	23 448	49 177	181 561

- Средният размер*, за едногодишен период, на месечна база по класове експозиции (без вземания от институции) е, както следва:

Класове експозиции	Стойност преди обезценка	Обезценка	Балансова стойност
Регионални или местни органи на властта	11 168	0	11 168
Предприятия	287 163	6 776	280 387
Експозиции на дребно	13 441	597	12 844
ОСРЕДНЯВАНЕ	311 772	7 373	304 399

- По качество* портфейлът (без вземания от институции) е разпределен, както следва:

Класифицирани експозиции	Стойност преди обезценка	% от общия кредитен портфейл	Обезценка	% от заделените провизии
Редовни	261 225	83.53%	0	0.00%
Под наблюдение	26 012	8.32%	1 687	23.53%
Необслужвани	3 789	1.21%	484	6.75%
Загуба	21 716	6.94%	4 999	69.72%
ОБЩ КРЕДИТЕН ПОРТФЕЙЛ	312 742	100.00%	7 170	100.00%

Съотношението на провизиите към кредитите преди обезценка е 2.29 на сто. Съотношението на общо класифицирани рискови експозиции към кредитите преди обезценка е 16.47 на сто.

Разпределението на кредитите, класифицирани *под наблюдение* по региони е, както следва:

Район	Стойност преди обезценка	Обезценка
София - град	8 323	322
Южен централен район	8 162	532
Югозападен район	5 555	491
Югоизточен район	2 748	275
Североизточен район	682	38
Северозападен район	537	28
Северен централен район	5	1
ОБЩО	26 012	1 687

- Разпределението на *необслужваните* кредити по региони е, както следва:

Район	Стойност преди обезценка	Обезценка
Южен централен район	1 775	177
Северозападен район	1 313	239
Североизточен район	288	26
Северен централен район	210	0
София - град	173	27
Югоизточен район	16	8
Югозападен район	14	7
ОБЩО	3 789	484

- Разпределението на кредитите, класифицирани като *загуба*, по региони е, както следва:

Район	Стойност преди обезценка	Обезценка
Южен централен район	15 614	2 261
София - град	2 264	1 547
Североизточен район	1 171	491
Югозападен район	1 116	417
Северозападен район	861	138
Югоизточен район	380	38
Северен централен район	310	107
ОБЩО	21 716	4 999

- Изменението на *обезценката* е представено в таблицата:

Обезценка	Салдо
Състояние към 01.01.2010 год.	7 970
Начислени провизии	5 356
Реинтегрирани провизии	-3 236
Отписани вземания за сметка на провизии	-2 920
Крайно състояние към 31.12.2010 год.	7 170

Задбалансовите ангажименти са в размер на 103,592 хил. лева, представляващи банкови гаранции и открити акредитиви.

От гледна точка на концентрация на риска, Банката не допуска експозиция към даден клиент или група свързани клиенти различни от институции да надвиши нормативно регулираните 25 на сто от собствения ѝ капитал, а решенията за възникване на експозиции от и над 5% от собствения капитал се разглеждат от Управителния съвет, след което подлежат на одобрение от Надзорния съвет. Банката не допуска и експозицията ѝ към *лицата по чл. 45, ал. 1* от Закона за кредитните институции (свързаните с Банката лица) да надвиши нормативно регулираните 20 на сто.

РАЗДЕЛ VII: ИНФОРМАЦИЯ ЗА ИЗПОЛЗВАНИТЕ ПРИЗНАТИ АВКО И АЕЗ ПРИ ПРИЛАГАНЕ НА СТАНДАРТИЗИРАН ПОДХОД ЗА КРЕДИТЕН РИСК

В изпълнение на чл. 27, ал. 2, т. 2 и чл. 49, ал. 5 от Наредба № 8 на БНБ, Банката използва оценките на рейтинговите агенции Standard&Poor's, Moody's Investors Service и Fitch Ratings за кредитно качество и БАЕЗ за застрахователни експортни премии.

При определяне на рисковите тегла по *стандартизирания подход за кредитен риск* външните оценки се съотнасят към степените на кредитно качество за отделните класове експозиции, а именно:

- експозиции към централни правителства;
- експозиции към международни банки;
- експозиции към институции;
- експозиции към регионални и местни органи на властта;
- експозиции към предприятия.

Стойността на експозициите след редуциране на кредитния риск за всяка степен на кредитно качество е представена в следната таблица:

Класове експозиции – вземания и условни вземания от:	Стойност след редуциране на кредитния риск	0%	20%	35%	50%	75%	100%
Централни правителства и централни банки	115 093	103 114	1 900	0	10 079	0	
Регионални и местни органи на властта	14 911	0	0	0	0	0	14 911
Международни банки за развитие	8 419	8 419	0	0	0	0	0
Институции	132 719	0	129 150	0	3 569	0	0
Предприятия	227 832	0	0	0	0		227 832
Експозиции на дребно	50 317	0	0	0	0	50 317	0
Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество	68 223	0	0	20 468	0	0	47 755
Просрочени експозиции	19 839	0	0	0	646	0	19 193
Други позиции	88 428	32 083	2 923	0	0	0	53 422

РАЗДЕЛ VIII: ПРИ ПРИЛАГАНЕ РАЗПОРЕДБИТЕ НА ЧЛ.63, АЛ.7 И ЧЛ.66 ПРИ ВЪТРЕШНОРЕЙТИНГОВИЯ ПОДХОД - ИНФОРМАЦИЯ ЗА ЕКСПОЗИЦИИТЕ, РАЗПРЕДЕЛЕНИ ПО КАТЕГОРИИ И РИСКОВИ ТЕГЛА

Към настоящия момент не се прилага вътрешнорейтингов подход за изчисляване размера на рисково-претеглените активи.

РАЗДЕЛ IX: КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПОЗИЦИОНЕН РИСК И СЕТЪЛМЕНТ РИСК ЗА ИНСТРУМЕНТИТЕ В ТЪРГОВСКИЯ ПОРТФЕЙЛ И ЗА ВАЛУТЕН И СТОКОВ РИСК ЗА ЦЯЛОСТНА ДЕЙНОСТ

Капиталовите изисквания за *позиционен риск* и *сетълмент риск* за инструментите в търговския портфейл, а също и за *валутния и стоковия риск* за цялостна дейност са разгледани в раздел IV: Капиталови изисквания.

РАЗДЕЛ X: ВЪТРЕШНИ МОДЕЛИ ЗА ПАЗАРЕН РИСК

Банката използва вътрешни модели единствено за вътрешни нужди и не претегля рисковите експозиции по вътрешно-рейтинговия подход.

Внедряването на софтуерен продукт за оценка и управление на риска “Portfolio and Risk Management System” (PMS) дава възможност за извършване на бек и стрес-тестове, изчисляване на VaR и Монте Карло симулация за измерване на пазарния риск.

РАЗДЕЛ XI: ЕКСПОЗИЦИЯ КЪМ ОПЕРАЦИОНЕН РИСК

Въз основа на възприетото определение за *операционен риск*, е създадена стандартизирана рискова структура, при която рискът, свързан с персонала, процесите, ИТ системите и външният риск са разделени в няколко области, подлежащи на мониторинг. Тази структура служи за база при определянето на техники, включващи самооценяване, отчети и доклади за загуби и инциденти и рискови индикатори. Това прави анализа на риска възможен и осигурява унифицирани правила за управление на операционния риск.

Всеки ръководител на операции е отговорен за идентифицирането, измерването, управлението, контролирането и докладването на операционните рискове в неговата оперативна област. Той е отговорен и за разпространението и утвърждаването на рисковата култура и осигуряване на нейното разбиране и възприемане от служителите, по-конкретно по отношение на рисковия апетит и правилата и процедурите за операционен риск.

В тази връзка се извършва набирането на информация и натрупването на исторически данни за вътрешни оперативни загуби, обхващащи всички бизнес линии и типове събития. На тази база в обозрим период Банката би могла да представи събраната информация пред БНБ и да кандидатства за определяне на капиталови изисквания за операционен риск по стандартизирания

подход. Очаква се това да доведе до по-прецизно измерване на операционния риск и икономии на капитал, която е и една от целите, които са поставени пред управление на риска.

РАЗДЕЛ XII: КАПИТАЛОВИ ИНСТРУМЕНТИ В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ

Капиталовите инструменти в банковия портфейл са класифицирани като инструменти за продажба и държани за търгуване.

Най-общо капиталовите вложения на Банката могат да се разделят на вложения в:

- борсово-търгуеми инструменти (акции и дялове в местни и чуждестранни компании);
- дружества с цел обезпечаване обичайната дейност на Банката (дялови участия в Централен депозитар АД, Българска фондова борса, Борика - Банксервиз АД, Софийска стокова борса, SWIFT).

След първоначалното им признаване, всички инструменти, държани за търгуване и за продажба, се оценяват по справедлива стойност, с изключение на онези инструменти, за които няма пазарни котировки на активен пазар и чиято справедлива стойност не може да бъде надеждно определена. Тогава те се отчитат по цена на придобиване, включваща разходите по осъществяване на сделката, намалена със загуби от обезценка, ако има такива.

Печалбите и загубите в резултат на промени в справедливата стойност при последваща оценка на финансовите инструменти, държани за търгуване и финансовите инструменти, на разположение за продажба, се признават в отчета за доходите.

РАЗДЕЛ XIII: ЛИХВЕН РИСК В БАНКОВИЯ ПОРТФЕЙЛ

Лихвен риск е вероятността промените в лихвените нива да повлияят негативно върху доходността от даден финансов инструмент, портфейл, както и върху състоянието на Банката като цяло, отразявайки се негативно на общото ѝ финансово състояние.

Използваните методи за оценка и анализ на *лихвения риск* в Банката са GAP (дисбаланс) анализът и дюрацията на портфейла от облигации на Банката.

Дисбалансът е разликата между балансовите стойности на лихво-чувствителните активи и лихво-чувствителните пасиви плюс задбалансовите ангажименти, чиято стойност зависи от лихвените проценти. Дисбалансът отразява риска, на който е изложен доходът от лихви. При анализа на дисбаланса активите, пасивите и задбалансовите позиции, чиято стойност зависи от лихвени

проценти, се групират в различни времеви интервали в зависимост от остатъчния срок до падежа за тези с фиксиран процент и според очакваната дата за промяна на лихвата за тези с плаващ.

Дюрацията измерва средния живот на чувствителните към лихвата инструменти, а модифицираната дюрация отразява чувствителността на цената (еластичността) на даден инструмент спрямо промените в пазарните лихвени нива.

За оценка изложеността към *лихвен риск* се разработват стрес-тестове, като се анализира предполагаемото изменение на доходите и капитала.

Дирекция „Управление на риска“ е звеното, което е отговорно за измерването, наблюдението, контролирането и докладването на лихвения риск. Периодичността на докладите е месечно или при необходимост.

Отчетът за лихвения риск в дейността на Интернешънъл Асет Банк АД обхваща:

- GAP и дюрационен анализ;
- информация за лихвен спред и нетен лихвен доход;
- отражение върху нетния лихвен доход при сценарий за паралелно увеличение / намаление на лихвата;
- сравнение на лихвения спред и нетния лихвен доход спрямо банковата система и банките от втора група (тримесечно);
- изпълнение по видове лимити;
- стойност под риск и бек тестинг на получените резултати (Монте Карло симулация);
- стрес тест.

Дисбалансът на лихвоносните активи и пасиви към 31.12.2010 год. е представен в следната матуритетна таблица:

	До 1 месец	От 1 до 3 месеца	От 3 до 6 месеца	От 6 до 12 месеца	От 1 до 2 години	От 2 до 3 години	От 3 до 4 години	От 4 до 5 години	От 5 до 7 години	От 7 до 10 години	От 10 до 15 години	От 15 до 20 години	Над 20 години
Дисбаланс Актив и Пасив	(102 003)	(76 918)	(2 314)	82 072	23 531	31 342	1 369	2 888	(10 196)	(22 851)	24 241	35	136

Общ дисбаланс (48 666)

Общ дисбаланс / Лихвоносни активи (9.61)%

За изчисляване на промяната в нетния лихвен доход, са симулирани сценарии за паралелно увеличаване и намаляване на лихвата, като в таблицата са представени предполагаемите промени на нетния лихвен доход по матуритетни зони:

Сценарий при паралелно увеличаване на лихвата	До 1 месец	От 1 до 3 месеца	От 3 до 6 месеца	От 6 до 12 месеца	От 1 до 2 години	От 2 до 3 години	От 3 до 4 години	От 4 до 5 години	От 5 до 7 години	От 7 до 10 години	От 10 до 15 години	От 15 до 20 години	Над 20 години
ΔНЛД=GAR*Δr - 0.5 %	(510)	(385)	(12)	410	118	157	7	14	(51)	(114)	121	-	1
ΔНЛД=GAR*Δr - 1 %	(1 020)	(769)	(23)	821	235	313	14	29	(102)	(229)	242	-	1
ΔНЛД=GAR*Δr - 1.5 %	(1 530)	(1 154)	(35)	1 231	353	470	21	43	(153)	(343)	364	1	2
ΔНЛД=GAR*Δr - 2 %	(2 040)	(1 538)	(46)	1 641	471	627	27	58	(204)	(457)	485	1	3
Сценарий при паралелно намаляване на лихвата	До 1 месец	От 1 до 3 месеца	От 3 до 6 месеца	От 6 до 12 месеца	От 1 до 2 години	От 2 до 3 години	От 3 до 4 години	От 4 до 5 години	От 5 до 7 години	От 7 до 10 години	От 10 до 15 години	От 15 до 20 години	Над 20 години
ΔНЛД=GAR*Δr - 0.5 %	510	385	12	(410)	(118)	(157)	(7)	(14)	51	114	(121)	-	(1)
ΔНЛД=GAR*Δr - 1 %	1 020	769	23	(821)	(235)	(313)	(14)	(29)	102	229	(242)	-	(1)
ΔНЛД=GAR*Δr - 1.5 %	1 530	1 154	35	(1 231)	(353)	(470)	(21)	(43)	153	343	(364)	(1)	(2)
ΔНЛД=GAR*Δr - 2 %	2 040	1 538	46	(1 641)	(471)	(627)	(27)	(58)	204	457	(485)	(1)	(3)

За управление на *лихвения риск* Банката ежедневно наблюдава и оценява структурата и динамиката на привлечения ресурс, следи тенденциите на паричните пазари с оглед на възможностите за привличане на ресурси, както и на адекватния им пласмент. Структурата на пасива се анализира по различни видове източници (граждани, фирми, бюджетни организации, банки и други финансови институции), срочност и падежна структура, в лева и валута, поддържа се статистика за поведението на клиентите на Банката и минималните неснижаеми остатъци по различните видове продукти. С широк кръг от специалисти регулярно се дискутира лихвената политика на Банката, обсъждат се проблеми в контекста на влиянието им върху ликвидността и доходността на Банката, разработват се и се предлагат на пазара нови банкови продукти.

РАЗДЕЛ XIV: СЕКЮРИТИЗАЦИЯ

В Банката не е извършвана секюритизация на активите.

РАЗДЕЛ XV: ТЕХНИКИ ЗА РЕДУЦИРАНЕ НА КРЕДИТЕН РИСК

При предоставяне на кредити, Банката приема обезпечения, както следва:

- ипотека върху недвижими вещи и вещни права върху тях;
- залог върху движими вещи, стоки на склад и в оборот, ценни книжа и вземания;
- залог върху търговско предприятие;
- залог на парични средства в национална и чуждестранна валута по сметки в Банката;
- гаранции от български и чуждестранни кредитни институции;
- поръчителство;
- други, предвидени от закона и приемливи за Банката обезпечения.

Като вторичен източник за издължаване на кредита, Банката изисква от клиентите си достатъчни по вид и стойност обезпечения, които отговарят на следните принципи:

- реалност – наличие, добро фактическо състояние и изрядна документация;
- идентичност – обезпечението трябва да бъде ясно конкретизирано;
- ексклузивност – Банката е първи по ред привилегирован кредитор и преди вписване на привилегията в нейна полза няма вписани и / или учредени други противопоставими ѝ права. Тази поредност може да бъде друга. По решение на компетентния орган на Банката може да се приеме обезпечение и с друга поредност;
- достатъчност – размерът на обезпечението трябва да бъде достатъчен, за да покрива (до предварително определена степен) задълженията на кредитополучателя за целия период на кредита;
- ликвидност – обезпечението трябва да дава възможност за бърза реализация.

Банката изисква оценка на предлаганите обезпечения, за които това е приложимо. Оценката се извършва от лицензирани експерти оценители по одобрен от Кредитен съвет списък с оценители. Целта на оценката на обезпечението е да се изчисли рисково-претеглена стойност (нетно реализируемата стойност) на обезпечението. Обезпечението, прието от Банката трябва да бъде застраховано в нейна полза, когато това е приложимо, като вида и обхвата на застраховката зависят от вида на обезпечението. Застрахователният срок трябва да покрива срока на кредита. Когато срокът на застрахователната полица е по-кратък, кредитополучателят е длъжен да подновява застраховката до окончателно издължаване на кредита и / или отпадане на ангажимента по банковата гаранция.

Банката прилага техники за редуциране на кредитния риск и признава обезпечения в съответствие с разпоредбите на Глава шеста от Част II на Наредба № 8 за капиталова адекватност на кредитните институции.

Основните обезпечения, използвани за редуциране на кредитния риск и определяне на рисково-претеглената стойност на експозициите в отчета по Наредба № 8 към 31.12.2010 год., са:

- финансови обезпечения – парични депозити и дългови ценни книжа при спазване на изискванията на наредбата;
- жилищни имоти, които са обитавани или ще бъдат обитавани или отдавани под наем от собствениците си и когато съществува ниска корелация между справедливата стойност на имотите и кредитоспособността на кредитополучателите;
- банкови гаранции.

Когато обезпечението е паричен депозит, деноминиран във валутата на кредита се прилага рисково тегло от 0%.

Когато обезпечението е паричен депозит, деноминиран във валута, различна от тази на кредита, се прилага рисково тегло от 20%.

Когато обезпечението е призната дългова ценна книга, се прилага рисково тегло от 20%.

Експозиции или част от определена експозиция, напълно и изцяло обезпечени с първа по ред ипотека върху напълно застрахован и оценен по справедлива стойност жилищен имот, който е обитаван или ще бъде обитаван, или отдаван под наем от собственика със същата цел, получават рисково тегло 35%, ако са изпълнени условията справедливата стойност на имота да не се влияе съществено от кредитното качество на длъжника, рискът към кредитополучателя не се влияе съществено от промени в състоянието на ипотекирания имот и стойността на експозицията или частта от нея не превишава 70% от по-ниската от справедливата или застрахователната стойност на ипотекирания имот.

При наличие на обезпечение под формата на призната гаранция, частта от експозицията напълно покрита с нея, се претегля с рисковото тегло на доставчика на защита.

РАЗДЕЛ XVI: ПОЛИТИКА И ПРАКТИКА ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА

Политика за формиране на възнагражденията в Интернешънъл Асет Банк АД

РАЗДЕЛ XVII: ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ОПОВЕСТЯВАНЕ

Банката обслужва клиентски преводи чрез системния оператор БИСЕРА и Системата за брутен сетълмент в реално време (RINGS) за разплащанията в местна валута. Плащанията по операции с банкови карти на територията на страната се осъществяват чрез системния оператор Борика - Банксервиз АД. Плащанията във връзка с регистрация и обслужване на сделки с безналични ценни книжа се осъществяват чрез Централен депозитар АД, а сделките с безналични държавни ценни книжа чрез БНБ като оператор на ЕСПОТ - АДЦК.

От 2008 год. Банката предлага услугата SEPA Кредитни преводи, а през 2010 год. се включи в националния системен компонент TARGET2-BNB, както и продължи да предлага на своите клиенти разплащания чрез международната мрежа за парични преводи Western Union.